

Een hart voor de medemens in nood

Deze maand loopt Georges De Smul voor de 38ste keer de 20 kilometer van Brussel. Geen marathon is hem te veel om geld in te zamelen voor kinderen met minder kansen in het leven of voor andere goede doelen. Wat drijft deze man in een samenleving waar het zelfvoldaan individualisme hoogtij viert?

Jacques Hermans

S

tefaan Kempynck omschreef mij als een 'hele echte'. Hij kan het zeggen want samen brachten we tientallen uren door om mijn levensverhaal op te tekenen. Een mooi en inspirerend boek is het geworden, een ode aan de vrijwilliger. Mensen zeggen dat ik een werkbeest ben, een duizendpoot. Zo zit ik in elkaar. In de weer met mensen en projecten. Maar ik verkoop geen luchtkastelen. Geen droomfabriek. Ik doe iets voor de medemens in nood. Die miserie in de wereld wil ik zien verdampen. Ik heb in het leven zoveel gekregen dat ik ook veel wil teruggeven. Mijn vrouw Arlette, drie kinderen, tien kleinkinderen, een goed draaiende zaak: mijn leven is een successstory. Daar ben ik dankbaar voor. Ik wil mij blijven inzetten voor mijn gemeente, voor mijn burens, voor wie het moeilijk heeft. Ik heb iets tegen de azijnpissers. Geen klaagzang! Kruip uit je schulp en doe iets voor anderen. Die positieve boodschap wil ik brengen, tot het einde.

Pater Damiaan

Mijn moeder is gestorven toen ik amper twee jaar was. Tot 13 jaar ging ik naar school. Thuis waren we met vijf kinderen. Jaren geleden stopte ik met roken en drinken. Een leven zonder moeilijkheden bestaat

niet. Belangrijk is dat je op tijd hulp zoekt. Ik klom uit een diep dal. Met de nodige veerkracht keek ik naar de toekomst. Mijn herwonnen energie wilde ik op een zinvolle manier naar de samenleving laten terugvloeiën. De sukkelaars bijstaan, de daklozen, de armen. Pater Damiaan was voor mij een voorbeeld van inzet voor de medemens. Ik trok in 1987 naar Molokai en liep er mijn 20ste marathon. Zo werd ik voorzitter van Sporters voor Artsen Zonder Grenzen, sponsors werden bereid gevonden ons te steunen. Wij hebben in totaal 8 miljoen euro ingezameld.

Sloppenwijken

Mijn dochter Isabelle, ooit Miss Vlaams-Brabant, woont in Zuid-Afrika. In de sloppenwijken startte ze een educatief project ten voordele van 400 kinderen en eens zoveel peetouders. Nelson Mandela zei: 'De betekenis van ons leven ligt in het verschil dat we maken in het leven van anderen'. Veel projecten liggen mij na aan het hart: Poverello, 11.11.11, Het Leger des Heils, Maximiliaanpark, Samu Social, CD&V, Unizo, Neos, Davidsfonds. Ik help overal mee in de hoofdstad. Sommigen zeggen: 'Smul, dat gaat niet lukken!' Dan lukt het juist wel. Weet je wat mijn stelregel is in

alle organisaties waar ik actief ben? Nooit oordelen. Samen maken we het verschil, alleen kun je niks. Vrijwilligerswerk moet steeds tof zijn, mensen moeten zich daar goed bij voelen, anders lukt het niet. Ik ben enkel het boegbeeld, een beetje als een locomotief die de trein in beweging brengt. Ik geloof in de goede mens. Over onze dochter Isabelle wordt gezegd dat zij gestuurd is door God om het project *Born in Afrika* te doen slagen. Ja, ik geloof dat werkelijk.

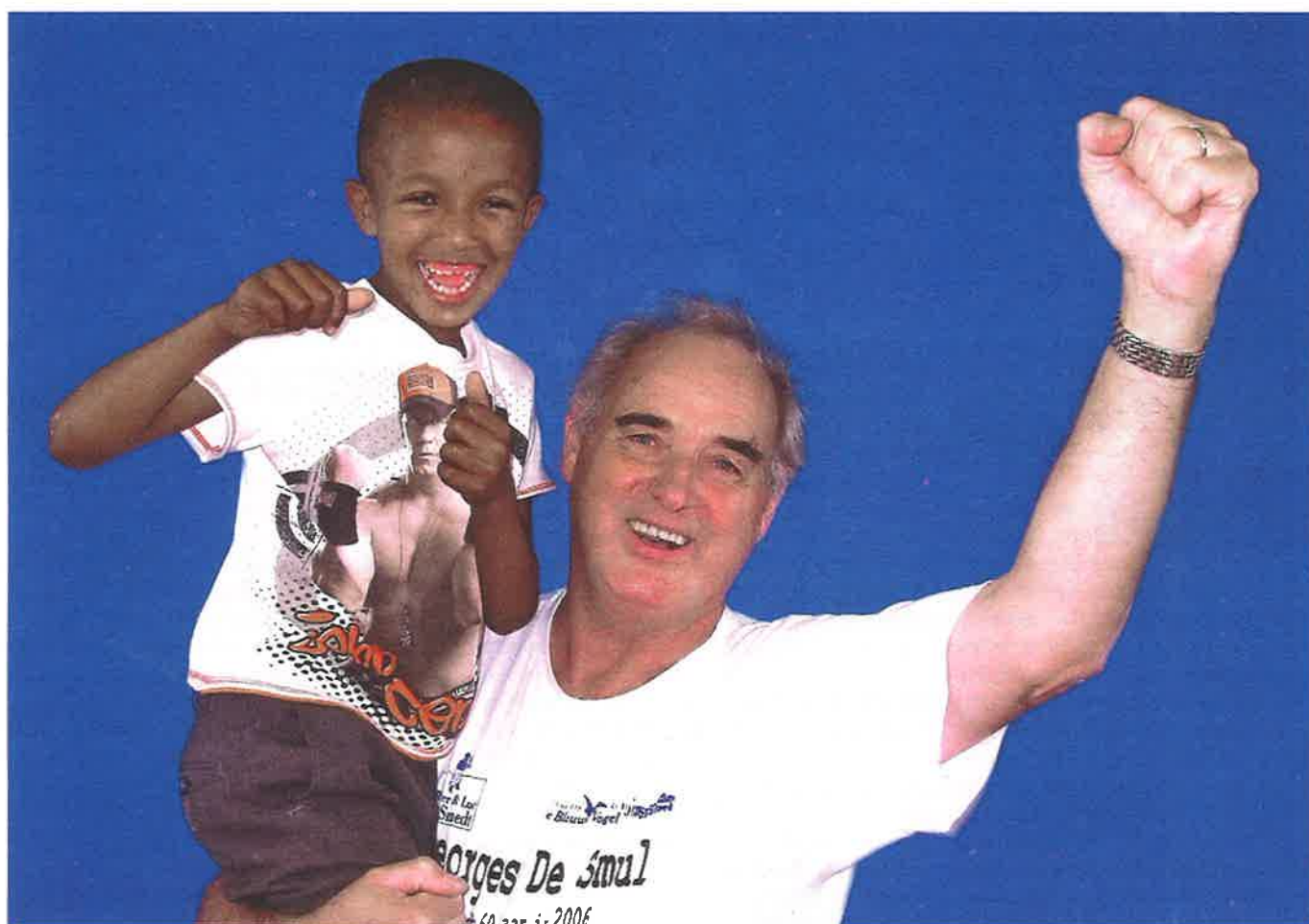
Relativeren

Je moet kunnen relativeren. Vandaag ben je aan het werk, morgen misschien niet meer. De zin van het leven is voor mij daadwerkelijk iets te kunnen betekenen voor de medemens. Met hart en ziel. Zo voel ik mij goed. Ik heb daar nood aan. Teksten schrijven, parabellen lezen, dat is niet zo mijn ding. Ik moet permanent in de weer zijn, links en rechts met vele potjes op het vuur. Daar hou ik van. Je voelt dan pas dat je leeft. Het houdt een mens fit, vandaag voel ik me zo kwiek als en hoentje. Ik wil getuigen als christen.

Onbaatzuchtig

Vol bewondering kijk ik naar de zusters die zich jarenlang hebben ingespannen in organisaties als Poverello, zomaar, onbaatzuchtig. In onze huidige maatschappij hebben vrijwilligers voor een deel de rol van de religieuzen overgenomen. Ik besef dat ik in mijn eentje de wereld niet kan veranderen. Ik probeer wel mijn steentje bij te dragen, het is vaak in de kleine dingen dat je de ander gelukkig maakt. Ik ben een occasionele kerkganger en hoop dat ik nog lang goede mensen zal vinden om samen al die projecten tot een goed einde te brengen. Doen. Niet zagen. Mijn leven heeft enkel zin als ik mij op een zinvolle manier voor mijn naaste kan inzetten." III

"Ik heb in het leven zoveel gekregen dat ik ook veel wil teruggeven"

"Kruip uit je schulp en doe iets voor anderen. Dat is de weg naar het echte geluk", oordeelt Georges De Smul. © rr

BIO

Georges De Smul (72) is gemeenteraadslid voor CD&V in Sint-Lambrechts-Woluwe en engageerde zich jarenlang voor de Vlamingen in zijn gemeente. Voor het goede doel liep hij 125 marathons en meer dan 200 halve marathons in Siberië, Zuid-Afrika, Hawaï, New-York. Hij liep vijfmaal de dodentocht van Bornem, 34 keer op 34 jaar de 20 kilometer door Brussel vanaf 1982 tot 2015 zonder onderbreking, en 24 keer voor Artsen Zonder grenzen van 1992 tot 2015. Van al zijn sociale acties heeft de stichting *Born in Africa* een speciale plaats in zijn hart. De Smul stichtte deze organisatie in België op verzoek van zijn jongste dochter Isabelle die met haar gezin in Zuid-Afrika woont. Enkele jaren geleden kreeg De Smul het ereteken van Commandeur in de Kroonorde voor 25 jaar beroepsvrijwilligerswerk.

Stefaan Kempynck, *Woorden & Daden*. Een ode aan de vrijwilligers. Het levensverhaal van Georges De Smul.